

zelf gebracht en ook meteen een kijkje genomen in die school. Nou dat was daar een prachtzaak om een vak te leren. Ik had nog nimmer in een drukkerij en binderij zo veel prachtmachines gezien als daar stonden. Ook die directeur was een beste kerel.

Op donderdag 15 augustus gingen Bets en Mientje naar Vrouwenpolder om te kijken hoe de familie het daar had afgebracht. Zij waren echter alle gespaard gebleven en maakten het goed.

Op donderdag 15 augustus gingen Liza van ons en Liza van Johannes een paar dagen met vakantie. Zij gingen op 16 aug. naar Utrecht om te kijken hoe Gerard het maakte. Ze gingen met hun beiden op stap, maar 's avonds kwamen ze met z'n drieën terug. Gerard kwam ook mee terug. Hij zag geen kans die lessen te volgen op zijn manier, daar zijn medeleerlingen alle jongens waren van H.B.S. of Lyceum's. Hij gevoelde zich daarbij totaal minderwaardig. Hoe de Directeur de Heer de Jong ook met hem praatte en wij ook met hem correspondeerden, hij zag er geen gat in. Er hielp geen praten aan, hij voelde zich daarvoor onbekwaam. Maar wat nu?

Kennelijk komt hierbij weer tot uiting dat 's Heeren wegen wonderlijk zijn en als wij het van achter bekijken, wij dat wonder maar niet kunnen vatten. Want later zou blijken ; dat de mens wel zijn weg overdenkt, maar de Heere Zijn gangen stiert.

Hij is toen als volontair op het Gemeentehuis gekomen, wat blijken zal toch in Gods gunst te mogen zijn. Wonderlijk kan het gaan in 's menschen leven. Wij hadden dit al zo menigmaal ondervonden en ook nu weer.

Op dinsdagavond 15 oktober sterft plotseling Broer Marinus van Velsen, om 6 uur. Hij had zeer zware hartaanvallen gehad de laatste weken en nu plotseling bleef hij er onder. Voor Zuster Nee een zware slag, daar zij alleen overbleef. Gelukkig voor haar hebben we een regeling weten te treffen dat zij als enige erfgename alles kreeg wat onzes broeders was en zij in het huis kon blijven wonen en wat hij nog had overgespaard ook voor haar was. Zij kon dus ongestoord leven en wij hebben dat alles voor haar geregeld in overleg met een notaris. Tot op heden leven ze daar nu nog tezamen met zuster Sanne.

In deze zomer kwam op kerkelijk gebied ook verandering, daar Ds, v.d. Berg een beroep had aangenomen naar Utrecht. Wij waren dus vacant.

Toen op Zondag 8 december 1946 trad voor de gemeente op Candidaat de Wit. In de lege pastorie woonde toen de Heer A. van Hoepen met z'n vrouw. Als naar gewoonte waren we 's morgens alle naar de kerk gegaan, daar ook moeder gaarne ter kerk ging en we alle elk ons eigen konden helpen en de meisjes vanzelf ook alles hielpen opruimen 's morgens. Lang op bed liggen was haar toch niet eigen, dus gingen we 's morgens ook altijd op. Maar daar krijgt zij onder de preek een inzinking, zoals later zou blijken te zijn in de hersens en moesten we haar in de pastorie dragen bij de Heer van Hoepen. Direct de dokter ontboden en is zij zeker ruim een half uur buiten bewustzijn geweest. Wij waren zeer verschrikt en ontroerd, alsmede de ganse gemeente, ja zelfs Candidaat de Wit. Dokter Nieuwenhyse constateerde een lichte beroerte, wat haar later leven zou beïnvloeden, zoals hierna zal blijken. Wij hadden zeer veel medelijde met haar en ook het medeleven uit de gemeente was bijzonder groot, van alle zijden. Zij was altijd zo dapper geweest en werkte altijd met lust